

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

כל עליו תחלה שאין יכול לקדש ולא לעשות שליח עד שיגדיל דאין מעשה קצין כלום ואר"ת דככל ספרים קדמונים כן (ה) אבל בספר דבשר על גבי גמלים' גרס בשופעות מתוך ג' לאחר ג' לחיובי אינה דלאחר ג' שנים ויום אחד חוץ לביאה ודחו כולו לחיובי ומיילי

ומתוך י"ב לאחר י"ב לחיובי אינה ואם בעלו כשכולן בגדלות איכה ט"ו חטאות וזין לגירסת הקונטרס וזין לגירסת זו שופעות ולאו דוקא אלא שראתה ולא עבלה בימים ולגירסת ר"ח שראתה בתוך ג' ולא עבלה עד לאחר י"ב: ל"א כמעשה עד ולא דלילו התם שלא כדרכה - משמע דאסור לשמש שלא כדרכה ודימה דבפ"ב דנדרים (דף כ') אמר הריא דאחיה לקמייה דרבי ואמרה ליה שולמן ערכיכו לו והפכו אמר לה בתי התורה הוירקך לו ומסיק דהלכתא הכי והפכו היט שלא כדרכה לפי שמלעשרת כבך שנה' (גראשית לד) וישכח אופה ויענה שעינה אותה שלא כדרכה וכן אם תענה את בתיך (שם נא) שלא כדרכי דלי' הפכו היא למעלה והוא למטה לא היתה קובלת על כך וכן בפי' ארבע מיתות (פסחדין דף נ"ג) אמר עובד כוכבים הבא על אישה שלא כדרכה חייב מיתה ופריך מי איכא מידי דישאל לא מחייב ועובד כוכבי מחייב (ב) והייט הו' לא מחייב היט דישאל קרי דלי' איכא איסור בישראל ניחא דמחייב בעובד כוכבים - מיתה דלאחרתן זו היא מיתתן כמו בגזל וסאל דברים ואר"י דהתם מיירי בלא הולאת זרע דשרי דכיון דליכא השחתת זרע לא הוי כמעשה עד וזקן עוד אמר ר"י דלא חזיב כמעשה עד וזקן אלא כשמתכוין להשחית זרע ורגיל לעשות כן תמיד אבל באקראי בעלמא ומתאוה לבה על אשתו שלא כדרכה שרי דלאמר' כנדרים (דף כ') כל מה שאדם רואה לעשות באשתו יעשה משל לבשר הבא מן הטבח ודג מן היד רזה אוכלו לני רזה אוכלו מחובל רזה שנוק: הרגורה חסה על תכשיטי כלה - שלא יפול שרק מעל פניה אפי"ג דמיד שחטמוד תפלטו ותפטרך לטובל מ"מ ניחא שהמורה חסה כל זמן שלא תעמוד או שתתן מוך קודם שחטמוד כדי שלא תפלו:

מח א מיי כפא מלי אסורי ביאה מלי ים סנה לחוין קפי עור ש"ע אפי"ג סימן כג ש"פ א:

תוספות חד מקמאי אפר רב בחסו אפר שמואל כל שנשתתה עשר שנים אחר בעלה ונשתת שוב איננה כרת. ר"א אמרן אי"א שאין דעתה להנשא אבל כדרכה חייב מיתה ופריך מי איכא מידי דישאל לא מחייב ועובד כוכבי מחייב (ב) והייט הו' לא מחייב היט דישאל קרי דלי' איכא איסור בישראל ניחא דמחייב בעובד כוכבים - מיתה דלאחרתן זו היא מיתתן כמו בגזל וסאל דברים ואר"י דהתם מיירי בלא הולאת זרע דשרי דכיון דליכא השחתת זרע לא הוי כמעשה עד וזקן עוד אמר ר"י דלא חזיב כמעשה עד וזקן אלא כשמתכוין להשחית זרע ורגיל לעשות כן תמיד אבל באקראי בעלמא ומתאוה לבה על אשתו שלא כדרכה שרי דלאמר' כנדרים (דף כ') כל מה שאדם רואה לעשות באשתו יעשה משל לבשר הבא מן הטבח ודג מן היד רזה אוכלו לני רזה אוכלו מחובל רזה שנוק: הרגורה חסה על תכשיטי כלה - שלא יפול שרק מעל פניה אפי"ג דמיד שחטמוד תפלטו ותפטרך לטובל מ"מ ניחא שהמורה חסה כל זמן שלא תעמוד או שתתן מוך קודם שחטמוד כדי שלא תפלו:

והא סבר איבערה כביאה ראשונה - מיהודה כדאמר לקמן דפר ראוין שלא דרכן שמשו: בלגנב מיעבב - קודם ביאה ופתחה פתוח והו' ליה כבי' ביאות: כל מועטות של בית רבי - המשיכות בחוליון כאלעזריהוין אמר שמן: כל כ"ד חדש - שמיטת ויק: דש מפנים תורה אור וורה מבחון - כרי שלא תעטבר ותגמול את בנה וימות: אלא כמעשה פר ראוין: אלתא חמר פתח פתוח היה לה: אשכח אשכח (כ"ג) אשכח אשכח: אלוהה זרע זרע ורחלו במי' אלוהה" מיעוטא הוא: פרע לגלג - דלא בעיא טבילה משום טומאת ביאה ראשונה כדמפרש טעמיה לקמן: הוין שם חכמי: על תכשיטי כלה - כחל ושרק שנתנת על פניה ואם מטבול יעבירוה המים: לני שפי' אשה מתעברת מבליב

ואמרו: כמעשה עד ראוין דכתיב ויהיה אם בא אל אישה אחיו ושחת ארצה ולא כמעשה עד וזקן דאילו החם שלא כדרכה והכא כדרכה בשלמא אמר דכתיב ביה ושחת ארצה" אלא עד מגלג: אמר רב נחמן בר יצחק דכתיב וימת גם אחי" אף הוא באותו מיתה. מה אלא משלמא אמר משום לא לו יהיה הודיע אלא וי"ש עבד הויכחי שלא תתעבר ובחיש

מח א מיי כפא מלי אסורי ביאה מלי ים סנה לחוין קפי עור ש"ע אפי"ג סימן כג ש"פ א:

תוספות חד מקמאי אפר רב בחסו אפר שמואל כל שנשתתה עשר שנים אחר בעלה ונשתת שוב איננה כרת. ר"א אמרן אי"א שאין דעתה להנשא אבל כדרכה חייב מיתה ופריך מי איכא מידי דישאל לא מחייב ועובד כוכבי מחייב (ב) והייט הו' לא מחייב היט דישאל קרי דלי' איכא איסור בישראל ניחא דמחייב בעובד כוכבים - מיתה דלאחרתן זו היא מיתתן כמו בגזל וסאל דברים ואר"י דהתם מיירי בלא הולאת זרע דשרי דכיון דליכא השחתת זרע לא הוי כמעשה עד וזקן עוד אמר ר"י דלא חזיב כמעשה עד וזקן אלא כשמתכוין להשחית זרע ורגיל לעשות כן תמיד אבל באקראי בעלמא ומתאוה לבה על אשתו שלא כדרכה שרי דלאמר' כנדרים (דף כ') כל מה שאדם רואה לעשות באשתו יעשה משל לבשר הבא מן הטבח ודג מן היד רזה אוכלו לני רזה אוכלו מחובל רזה שנוק: הרגורה חסה על תכשיטי כלה - שלא יפול שרק מעל פניה אפי"ג דמיד שחטמוד תפלטו ותפטרך לטובל מ"מ ניחא שהמורה חסה כל זמן שלא תעמוד או שתתן מוך קודם שחטמוד כדי שלא תפלו:

ועוד אמר ר' יוחנן דאם בא אל אישה אחיו ושחת ארצה ולא כמעשה עד וזקן דאילו החם שלא כדרכה והכא כדרכה בשלמא אמר דכתיב ביה ושחת ארצה" אלא עד מגלג: אמר רב נחמן בר יצחק דכתיב וימת גם אחי" אף הוא באותו מיתה. מה אלא משלמא אמר משום לא לו יהיה הודיע אלא וי"ש עבד הויכחי שלא תתעבר ובחיש

פיה ת"ר ואתה פרט לכה דברי רבי יוחנן חביבא פרט לשלא כדרכה אמר ליה רבי יוחנן דרב נחמן לרב נחמן לימא מא סבר רבי יוחנן דתורה חסה על תכשיטי כלה? אמר ליה לפי שאין אישה מתעברת מביאה ראשונה: במאי קמיפלגי: רבנן סברי שכתבת ורע פרט להערה אותה פרט לשלא כדרכה ורבי יוחנן סבר שלא כדרכה והערה אותה משכתבת ורע נפקא אותה פרט לכלהי כי אתא רבינא ר"י ויחנך כל ששהתה אחר בעלה עשר שנים ונשאת שוב אינה יולדת אמר רב נחמן לא שנו אלא שאין דעתה להנשא אבל דעתה להנשא מתעברת אמר ליה רבא לבה רב הסדא קא מרנני רבנן אבתריך אמרה ליה אנא דעתיך עלך הואי. והיא דאתיא לקמיה דרב יוסף אמרה ליה: אנא שהיתי אחר בעלי עשר שנים וילדתי" אל בתי אל תוציא לעו על דברי חכמים" אמרה ליה: לנברי נבעלתו: אמר ר' יוחנן וכו' צייכות להמתין שלשה חדשים חוץ מניירות ומשורת קטנה אבל קטנה בת ישראל צייכות להמתין ג' חדשים

מח א מיי כפא מלי אסורי ביאה מלי ים סנה לחוין קפי עור ש"ע אפי"ג סימן כג ש"פ א:

תוספות חד מקמאי אפר רב בחסו אפר שמואל כל שנשתתה עשר שנים אחר בעלה ונשתת שוב איננה כרת. ר"א אמרן אי"א שאין דעתה להנשא אבל כדרכה חייב מיתה ופריך מי איכא מידי דישאל לא מחייב ועובד כוכבי מחייב (ב) והייט הו' לא מחייב היט דישאל קרי דלי' איכא איסור בישראל ניחא דמחייב בעובד כוכבים - מיתה דלאחרתן זו היא מיתתן כמו בגזל וסאל דברים ואר"י דהתם מיירי בלא הולאת זרע דשרי דכיון דליכא השחתת זרע לא הוי כמעשה עד וזקן עוד אמר ר"י דלא חזיב כמעשה עד וזקן אלא כשמתכוין להשחית זרע ורגיל לעשות כן תמיד אבל באקראי בעלמא ומתאוה לבה על אשתו שלא כדרכה שרי דלאמר' כנדרים (דף כ') כל מה שאדם רואה לעשות באשתו יעשה משל לבשר הבא מן הטבח ודג מן היד רזה אוכלו לני רזה אוכלו מחובל רזה שנוק: הרגורה חסה על תכשיטי כלה - שלא יפול שרק מעל פניה אפי"ג דמיד שחטמוד תפלטו ותפטרך לטובל מ"מ ניחא שהמורה חסה כל זמן שלא תעמוד או שתתן מוך קודם שחטמוד כדי שלא תפלו:

והא חמר בביאה ראשונה איבער א"ל חמר באצבע מעכה דאמר רבי יצחק כל מועכות של בית רבי' חמר שקו' ולמה נקרא שמו חמר? ע"ש חמר שמעכה באצבעה, והא הו' ער ואונן? ער ואונן שמשו שלא כדרכן מתיבי כדלעשריה וארבעה חדשי דש מבפנים וזוהי מבחין דברי ר' אליעזר א"ל הללו אינו אלא כמעשה עד ואונן: כמעשה עד ראוין ולא כמעשה עד ואונן: כמעשה עד ראוין דכתיב ויהיה אם בא אל אישה אחיו ושחת ארצה ולא כמעשה עד וזקן דאילו החם שלא כדרכה והכא כדרכה בשלמא אמר דכתיב ביה ושחת ארצה" אלא עד מגלג: אמר רב נחמן בר יצחק דכתיב וימת גם אחי" אף הוא באותו מיתה. מה אלא משלמא אמר משום לא לו יהיה הודיע אלא וי"ש עבד הויכחי שלא תתעבר ובחיש

פיה ת"ר ואתה פרט לכה דברי רבי יוחנן חביבא פרט לשלא כדרכה אמר ליה רבי יוחנן דרב נחמן לרב נחמן לימא מא סבר רבי יוחנן דתורה חסה על תכשיטי כלה? אמר ליה לפי שאין אישה מתעברת מביאה ראשונה: במאי קמיפלגי: רבנן סברי שכתבת ורע פרט להערה אותה פרט לשלא כדרכה ורבי יוחנן סבר שלא כדרכה והערה אותה משכתבת ורע נפקא אותה פרט לכלהי כי אתא רבינא ר"י ויחנך כל ששהתה אחר בעלה עשר שנים ונשאת שוב אינה יולדת אמר רב נחמן לא שנו אלא שאין דעתה להנשא אבל דעתה להנשא מתעברת אמר ליה רבא לבה רב הסדא קא מרנני רבנן אבתריך אמרה ליה אנא דעתיך עלך הואי. והיא דאתיא לקמיה דרב יוסף אמרה ליה: אנא שהיתי אחר בעלי עשר שנים וילדתי" אל בתי אל תוציא לעו על דברי חכמים" אמרה ליה: לנברי נבעלתו: אמר ר' יוחנן וכו' צייכות להמתין שלשה חדשים חוץ מניירות ומשורת קטנה אבל קטנה בת ישראל צייכות להמתין ג' חדשים

קטנה בת ישראל צייכות להמתין ג' חדשים במאי: אין במיאון והואמר שמא לא יבא בעיא נצי בגמ' האמרה שמא לא יבא דאמר שמא לא יבא להמתין שלשה חדשים: אלא בזנות להמתין שלשה חדשים: ונתן לה גם צייכות להמתין שלשה חדשים: אלא בזנות ונדרו

אמר קטנה לו: אלא כרי"מ דגזר בהחולין (שם דף מ"ג) כדביתא דרדופה קטנה בנישואין אטו בת ישראל ואלא שמואל דאמר כמעשה עד ראוין ולא כמעשה עד ואונן: כמעשה עד ראוין דכתיב ויהיה אם בא אל אישה אחיו ושחת ארצה ולא כמעשה עד וזקן דאילו החם שלא כדרכה והכא כדרכה בשלמא אמר דכתיב ביה ושחת ארצה" אלא עד מגלג: אמר רב נחמן בר יצחק דכתיב וימת גם אחי" אף הוא באותו מיתה. מה אלא משלמא אמר משום לא לו יהיה הודיע אלא וי"ש עבד הויכחי שלא תתעבר ובחיש

פיה ת"ר ואתה פרט לכה דברי רבי יוחנן חביבא פרט לשלא כדרכה אמר ליה רבי יוחנן דרב נחמן לרב נחמן לימא מא סבר רבי יוחנן דתורה חסה על תכשיטי כלה? אמר ליה לפי שאין אישה מתעברת מביאה ראשונה: במאי קמיפלגי: רבנן סברי שכתבת ורע פרט להערה אותה פרט לשלא כדרכה ורבי יוחנן סבר שלא כדרכה והערה אותה משכתבת ורע נפקא אותה פרט לכלהי כי אתא רבינא ר"י ויחנך כל ששהתה אחר בעלה עשר שנים ונשאת שוב אינה יולדת אמר רב נחמן לא שנו אלא שאין דעתה להנשא אבל דעתה להנשא מתעברת אמר ליה רבא לבה רב הסדא קא מרנני רבנן אבתריך אמרה ליה אנא דעתיך עלך הואי. והיא דאתיא לקמיה דרב יוסף אמרה ליה: אנא שהיתי אחר בעלי עשר שנים וילדתי" אל בתי אל תוציא לעו על דברי חכמים" אמרה ליה: לנברי נבעלתו: אמר ר' יוחנן וכו' צייכות להמתין שלשה חדשים חוץ מניירות ומשורת קטנה אבל קטנה בת ישראל צייכות להמתין ג' חדשים

קטנה בת ישראל צייכות להמתין ג' חדשים במאי: אין במיאון והואמר שמא לא יבא בעיא נצי בגמ' האמרה שמא לא יבא דאמר שמא לא יבא להמתין שלשה חדשים: אלא בזנות להמתין שלשה חדשים: ונתן לה גם צייכות להמתין שלשה חדשים: אלא בזנות ונדרו

אמר קטנה לו: אלא כרי"מ דגזר בהחולין (שם דף מ"ג) כדביתא דרדופה קטנה בנישואין אטו בת ישראל ואלא שמואל דאמר כמעשה עד ראוין ולא כמעשה עד ואונן: כמעשה עד ראוין דכתיב ויהיה אם בא אל אישה אחיו ושחת ארצה ולא כמעשה עד וזקן דאילו החם שלא כדרכה והכא כדרכה בשלמא אמר דכתיב ביה ושחת ארצה" אלא עד מגלג: אמר רב נחמן בר יצחק דכתיב וימת גם אחי" אף הוא באותו מיתה. מה אלא משלמא אמר משום לא לו יהיה הודיע אלא וי"ש עבד הויכחי שלא תתעבר ובחיש

פיה ת"ר ואתה פרט לכה דברי רבי יוחנן חביבא פרט לשלא כדרכה אמר ליה רבי יוחנן דרב נחמן לרב נחמן לימא מא סבר רבי יוחנן דתורה חסה על תכשיטי כלה? אמר ליה לפי שאין אישה מתעברת מביאה ראשונה: במאי קמיפלגי: רבנן סברי שכתבת ורע פרט להערה אותה פרט לשלא כדרכה ורבי יוחנן סבר שלא כדרכה והערה אותה משכתבת ורע נפקא אותה פרט לכלהי כי אתא רבינא ר"י ויחנך כל ששהתה אחר בעלה עשר שנים ונשאת שוב אינה יולדת אמר רב נחמן לא שנו אלא שאין דעתה להנשא אבל דעתה להנשא מתעברת אמר ליה רבא לבה רב הסדא קא מרנני רבנן אבתריך אמרה ליה אנא דעתיך עלך הואי. והיא דאתיא לקמיה דרב יוסף אמרה ליה: אנא שהיתי אחר בעלי עשר שנים וילדתי" אל בתי אל תוציא לעו על דברי חכמים" אמרה ליה: לנברי נבעלתו: אמר ר' יוחנן וכו' צייכות להמתין שלשה חדשים חוץ מניירות ומשורת קטנה אבל קטנה בת ישראל צייכות להמתין ג' חדשים

קטנה בת ישראל צייכות להמתין ג' חדשים במאי: אין במיאון והואמר שמא לא יבא בעיא נצי בגמ' האמרה שמא לא יבא דאמר שמא לא יבא להמתין שלשה חדשים: אלא בזנות להמתין שלשה חדשים: ונתן לה גם צייכות להמתין שלשה חדשים: אלא בזנות ונדרו

אמר קטנה לו: אלא כרי"מ דגזר בהחולין (שם דף מ"ג) כדביתא דרדופה קטנה בנישואין אטו בת ישראל ואלא שמואל דאמר כמעשה עד ראוין ולא כמעשה עד ואונן: כמעשה עד ראוין דכתיב ויהיה אם בא אל אישה אחיו ושחת ארצה ולא כמעשה עד וזקן דאילו החם שלא כדרכה והכא כדרכה בשלמא אמר דכתיב ביה ושחת ארצה" אלא עד מגלג: אמר רב נחמן בר יצחק דכתיב וימת גם אחי" אף הוא באותו מיתה. מה אלא משלמא אמר משום לא לו יהיה הודיע אלא וי"ש עבד הויכחי שלא תתעבר ובחיש

פיה ת"ר ואתה פרט לכה דברי רבי יוחנן חביבא פרט לשלא כדרכה אמר ליה רבי יוחנן דרב נחמן לרב נחמן לימא מא סבר רבי יוחנן דתורה חסה על תכשיטי כלה? אמר ליה לפי שאין אישה מתעברת מביאה ראשונה: במאי קמיפלגי: רבנן סברי שכתבת ורע פרט להערה אותה פרט לשלא כדרכה ורבי יוחנן סבר שלא כדרכה והערה אותה משכתבת ורע נפקא אותה פרט לכלהי כי אתא רבינא ר"י ויחנך כל ששהתה אחר בעלה עשר שנים ונשאת שוב אינה יולדת אמר רב נחמן לא שנו אלא שאין דעתה להנשא אבל דעתה להנשא מתעברת אמר ליה רבא לבה רב הסדא קא מרנני רבנן אבתריך אמרה ליה אנא דעתיך עלך הואי. והיא דאתיא לקמיה דרב יוסף אמרה ליה: אנא שהיתי אחר בעלי עשר שנים וילדתי" אל בתי אל תוציא לעו על דברי חכמים" אמרה ליה: לנברי נבעלתו: אמר ר' יוחנן וכו' צייכות להמתין שלשה חדשים חוץ מניירות ומשורת קטנה אבל קטנה בת ישראל צייכות להמתין ג' חדשים

מח א מיי כפא מלי אסורי ביאה מלי ים סנה לחוין קפי עור ש"ע אפי"ג סימן כג ש"פ א:

תוספות חד מקמאי אפר רב בחסו אפר שמואל כל שנשתתה עשר שנים אחר בעלה ונשתת שוב איננה כרת. ר"א אמרן אי"א שאין דעתה להנשא אבל כדרכה חייב מיתה ופריך מי איכא מידי דישאל לא מחייב ועובד כוכבי מחייב (ב) והייט הו' לא מחייב היט דישאל קרי דלי' איכא איסור בישראל ניחא דמחייב בעובד כוכבים - מיתה דלאחרתן זו היא מיתתן כמו בגזל וסאל דברים ואר"י דהתם מיירי בלא הולאת זרע דשרי דכיון דליכא השחתת זרע לא הוי כמעשה עד וזקן עוד אמר ר"י דלא חזיב כמעשה עד וזקן אלא כשמתכוין להשחית זרע ורגיל לעשות כן תמיד אבל באקראי בעלמא ומתאוה לבה על אשתו שלא כדרכה שרי דלאמר' כנדרים (דף כ') כל מה שאדם רואה לעשות באשתו יעשה משל לבשר הבא מן הטבח ודג מן היד רזה אוכלו לני רזה אוכלו מחובל רזה שנוק: הרגורה חסה על תכשיטי כלה - שלא יפול שרק מעל פניה אפי"ג דמיד שחטמוד תפלטו ותפטרך לטובל מ"מ ניחא שהמורה חסה כל זמן שלא תעמוד או שתתן מוך קודם שחטמוד כדי שלא תפלו:

נתן לה גם צייכות להמתין: הקשה ה"ר משה כהן הא אמרה שמואל חדא זימנא בפרק אע"פ (בבבבב דף כ"ו ע"ב) דפסיק שמואל הלכה כרבי מאיר בגירסתו דבביתא דרדופה ואר"י דשיקר מילתיה דשמואל דהכא בסוף אלמנה בכבוז (דף ק' ע"ב) והא דפריך עלה ההם טוליה טייגא ומשי' לריכה להמתין שלשה חדשים איבערך ליה דלא חסן הכי פיורשו דין דשלשה חדשים איבערך ליה אלא הו' גופה לא איבערך אלא משום ממאנת לזין לריכה להמתין כדפרישית: חזן